

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان :

**بررسی تاثیر گزارش دهی کتبی - تصویری مددجو - محور بر استرس و دل‌بستگی
مادران دارای نوزاد بستری در بخش های مراقبت ویژه جراحی قلب**

**پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
پرستاری کودکان**

نگارنده:

منور جوکار

استاد راهنما

دکتر زیلا میرلاشاری

استاد مشاور

دکتر جمال الدین بگجانی

۱۳۹۷

چکیده

مقدمه و هدف: مواجه شدن والدین با نوزاد بیمار، بحران روحی شدیدی ایجاد می‌کند و بستری شدن او در بخش مراقبت ویژه جراحی قلب، تجربه ای پر تنش و دردناک است. بررسی استرس مادران از آن جهت اهمیت دارد که نوزاد می‌تواند استرس را از مادر دریافت کند. بی توجهی به چنین استرس‌هایی، در کنار بستری طولانی مدت، باعث اختلال در دلبستگی مادر به نوزاد در زمان ترخیص می‌شود که به احتمال زیاد افزایش آسیب پذیری نوزاد و والدین را به دنبال خواهد داشت. این مطالعه با هدف بررسی تاثیر گزارش‌دهی کتبی- تصویری مددجو- محور بر استرس و دلبستگی مادران دارای نوزاد بستری در بخش های مراقبت ویژه جراحی قلب انجام شده است.

روش کار: این کارآزمایی بالینی بر روی ۵۰ مادر دارای نوزاد بستری در بخش جراحی قلب باز مرکز طبی کودکان در شهر تهران صورت گرفته است. مادرانی که مشخصات ورود به مطالعه را داشتند به صورت تصادفی به دو گروه کنترل (۲۵ نفر) و مداخله (۲۵ نفر) وارد شدند. گروه کنترل تنها به صورت روزانه طبق روتین بیمارستان (۱۵ تا ۲۰ دقیقه) نوزادشان را ملاقت کردند و گروه مداخله علاوه بر ویزیت روتین روزانه، به صورت تصویری و کتبی و به شیوه رایج در برنامه مراقبتی نیدکپ، به طور روزانه، به مدت هفت روز از طریق پیام رسان واتساپ گزارش دهی را دریافت کردند. جهت بررسی اثر بخشی مداخله، متغیرهای استرس و دلبستگی روز هفتم و دو هفته بعد از مداخله اندازه گیری شدند. داده های جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها: گروه مداخله در روز هفتم و چهاردهم کاهش معنی دار استرس را نشان داد ($p < 0.05$). میانگین استرس در گروه مداخله از $۸۹/۸۴ \pm ۸/۳۷$ به $۷۴/۸۰ \pm ۱۵/۸۷$ در روز هفتم و به میانگین عدد $۶۹ \pm ۱۵/۵۴$ دو هفته بعد از مداخله رسید. همچنین هفت روز بعد از انجام مداخله با وجود افزایش فاصله نمره دو گروه در نمره دلبستگی تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود نداشت. در روز چهاردهم نمره دلبستگی گروه مداخله بیشتر از گروه کنترل بود اما آزمون اندازه‌گیری‌های مکرر نشان داد که هرچند تغییرات نمره دلبستگی در گروه مداخله به سمت بهتر شدن بود اما از نظر آماری این تغییرات معنی دار نبودند.

نتیجه گیری: مطالعه حاضر نشان داد که گزارش‌دهی مددجو-محور می‌تواند تاثیر مطلوب بر کاهش استرس مادران دارای نوزاد بستری در بخش جراحی قلب نوزادان داشته باشد. بنابر این، این روش می‌تواند به عنوان یک روش کاربردی، آسان، خلاق و موثر مدنظر قرار گیرد و یا جرقه ای باشد برای نشان دادن این موضوع که افزایش اطلاعات مادر درباره نوزاد می‌تواند منجر به پیامدهای عاطفی مثبت در او باشد.

واژگان کلیدی: گزارش‌دهی؛ استرس؛ دلبستگی؛ جراحی قلب باز؛ نوزاد؛ مادران

Teheran University of Medical Sciences
Nursing and midwifery faculty

Title:

**Title: Evaluation of the effects of patient-centered written-
visual reporting on the stress and attachment of mothers with
an infant hospitalized in cardiac intensive care unit**

**"A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of
Science (MSc) Degree"**

**In
Pediatric nursing**

**By
Monavvar Jokar**

**Supervisor:
Dr Jila Mirlashari**

**Consultant:
Dr Jamaloddin Begjani**

2018

Abstract

Background and aims:

Dealing with a sick newborn may cause severe psychological crisis, and hospitalization in the cardiac intensive care unit is a stressful and painful experience to parents. Analysis of the maternal stress is important because the stress can be transmitted from mother to the child. Not being aware of this type of stress, along with long-term hospitalization, disturbs maternal attachment to the neonate at the time of discharge, which will probably increase the susceptibility of the neonate and parents. This study aims at investigation of the effects of patient-centered written-visual reporting on the stress and attachment of mothers with a neonate hospitalized in cardiac intensive care unit.

Method: This trial was conducted in Tehran open heart surgery department of Children's Medical Center. 50 mothers were randomly assigned to the control (n=25) group who had one daily visit to their neonate (15 to 20 minutes) and case (n=25) group who had daily written-pictorial reporting as formulated in the NIDCAP caring program by Whatsapp messenger. for seven days besides the daily visits. Group assignment were random. The effects of reporting by messenger on stress and attachment were evaluated on the 7th and 14th day after intervention

Result: The intervention group experienced a significant reduction of stress on the seventh and fourteenth days ($p < 0.05$). The mean stress in the intervention group decreased from 99.86 ± 8.37 to 74.80 ± 15.87 on day 7 and to a mean of 69 ± 15.54 on day 14 after the intervention. On the 7th and 14th day of the intervention, despite the increasing gap between the groups, However repeated measurements showed in the attachment score in the intervention group

Conclusion–The patient-centered reporting seems to have positive effects on reduction of the stress in mothers of hospitalized neonate in pediatric heart surgery department. Therefore, this can be considered as an applied, easy and creative method to indicate that increasing maternal knowledge about the infant can lead to positive maternal emotional outcomes

Key words: Stress, attachment, open heart surgery, neonates, mothers